

ere gaaede over til at sige: Vi ville meget hellere give direkte Tilskud, og saa have I selv at sørge for Resten. Naar Finansministeriet her er gaaet ind paa efter meget indtrængende Henstilling fra min Side, og uagtet det er at bryde med tidligere Regler, at yde Laan, er det i Betragtning af de Vanskeligheder, det maatte siges at have for de vedkommende at skaffe sig et saa stort Laan, som her er Tale om, hvis de ikke kunde faa det af Statskassen, og med den udtrykkelige Reservation, at der ikke heri maatte ligge noget som helst indirekte Tilskud til de paagældende, og at man derfor maatte holde paa, at der ikke ud over den Lettelse, det er at kunne faa Laan af Statskassen, skulde ligge nogen som helst økonomisk Begunstigelse for de paagældende deri. Ud fra disse Betragtninger, som jeg erkender Rigtigheden af — det er Finansministeriets Betragtninger, men jeg skal gerne gøre dem til mine — synes jeg, at det vil have sine store Vanskeligheder at gaa ned til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente. Der er vist ingen, som tør paastaa, at det vil være muligt for Interessenterne i Øjeblikket at optage Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt. og med en Amortisationstid af 60 Aar. Hvis Pengeforholdene forandre sig, hvis Renten gaar ned, kan der maaske være Tale om at tage Hensyn dertil. Det har Staten gjort ved tidligere Lejligheder for en Del Laans Vedkommende, idet den har ladet Renten variere noget i Forhold til Konjunkturerne. Det skal jeg slet ikke indlade mig paa. Hvis man godkender den Betragtning, at der ikke i Ydelsen af Laanet skal ligge nogen som helst Begunstigelse udover den, at de vedkommende hjælpes ud over Vanskelighederne ved at faa Penge, vil man forhaabentlig erkende, at $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Afdrag maa siges at være rimelig.

Endelig nævnedes det ærede Medlem Bestemmelsen i § 6, første Stykke, om, at de 3 af Digelagets Bestyrelse, som skulle vælges af de digeinteresserede, efter Lovforslaget skulle vælges blandt de digeinteresserede. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, og jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at heller ikke han tillagde det stor Vægt. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det er i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende findes i Lov af 23. Maj 1873, hvor der i § 4, 1ste Stykke, udtrykkelig er fastslaaet, at Bestyrelsen skal vælges blandt de digeinteresserede. Jeg har ikke set, at der var Anledning til at fravige denne Regel, og jeg tror, at i Praksis vil det vist ikke faa noget som

helst at sige. Jeg henstiller derfor, at man i saa Henseende lader det blive ved det bestaaende, om end jeg ikke tillægger det stor Betydning. Jeg kan ikke se, der er megen Anledning til at komme dybere ind paa Sagen. — Jeg skal udtale min Glæde over, at det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) gav Folketinget den udmærkede Ros, at det aldrig gaar med til noget, som viser sig at være økonomisk.

Rottbøll: Ja, ogsaa mig undrede det noget, at det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) saa stærkt hævdede, at Folketinget, som havde vedtaget dette, maatte have Ret. Det er ikke altid, at det ærede Medlem har den Anskuelse, at Folketinget har Ret, og det Mod, han tillagde mig, fordi jeg turde staa op og tale mod det, som Folketinget har vedtaget, har det ærede Medlem for Resten i langt højere Grad selv haft i lang Tid. Det forekommer mig heller ikke, at dette Forslag just kommer op til os med en saa enstemmig Vedtagelse i Folketinget, at vi skulde blive bange for det. Mit Standpunkt har en Del, ja, jeg kan gerne sige ret mange Talsmænd i Folketinget, og jeg har det Held at have den højtærede Minister paa min Side, saa jeg tror, at Landstinget vil staa ret stærkt og ikke bør lade sig afskrække af, at det ærede Medlem synes, at vi skulle have saa stort Mod for at tage det Standpunkt, jeg nu indtager.

Bramsen: Jeg er kommen til det samme Resultat som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), men maaske ad en noget anden Vej, nemlig til det Resultat, at vi bør gaa den Vej, som Folketinget har foreslaet med Hensyn til denne Sluse. For mig staaer det saaledes, at man har henvist dette Andragende til en Kommission, hvis Formaal det var at skabe bedre Betingelser for Ribe By end dem, de have levet under hidtil, og at man saa der har udtalt, ikke at dette Forslag vil blive af nogen direkte økonomisk Betydning for Ribe By, men at det nok for Ølandet kunde faa nogen Betydning, som maaske ogsaa i Løbet af lang Tid kunde have en god Indflydelse paa Ribe Bys Forhold. Paa samme Tid mener jeg i de Papirer, som staaer til Raadighed i denne Sag, at have fundet udtalt, at Ribe By anser det for at være en Forringelse af dens nuværende Stilling at faa en almindelig Gennemfartssluse. Naar man nu